

Hemelvaartsdag 2017 – Markus 16: 19 “Aan de rechterhand van God”.

Orde van dienst:

Welkom

Votum en zegengroet

GK 101 De dag van onze vorst brak aan.

Gebed

Kinderen: Handen.

E&R 236 Elk oog zal hem zien als Hij komt.

Lezen: Handelingen 1: 1-14

Nieuw Liedboek 663

Tekst: Markus 16: 19-20

Preek

Psalm 47: 1, 3

Gebed

Collecten

Nieuw Liedboek 416 Ga met God

Zegen.

Kinderen: Handen.

Handen zijn bijzonder. Kijk er maar eens naar. Naar je duim en je vingers.

Je kunt er zoveel mee doen.

Je kunt er iets mee oppakken. Een bal. Maar soms ook zware dingen. Een stoel of een grote steen.

Je kunt er heel precies mee schrijven en schilderen.

Je kunt er vrolijk mee zwaaien. Of je duim opsteken.

Je kunt ermee strelen.

Maar je kunt er ook mee slaan. Je kunt er zelfs een vuist mee maken.

En alle handen zijn verschillend. Leg je hand maar eens naast je dan hand van een vriendje.

Elke hand is anders.

In Rotterdam is een straat, de Schiedamsedijk, en daar hebben mensen hun handen in cement gedrukt. Allemaal handafdrukken van beroemde mensen.

Zoals deze: Bryan Adams, Arnold Schwarzenegger en Sherley Temple en zelfs de Oger uit Shrek.

En nog veel meer.

In de Bijbel gaat het vaak over de handen van God.

Handen, waarmee hij de mens maakte.

Handen waarmee hij beschermt.

Handen waarmee hij vijanden kan verslaan.

Handen waarmee hij kan zegenen.

Zoals Jezus.

Vandaag is het Hemelvaartsdag. We vieren, dat de Here Jezus als onze koning naar de hemel is gegaan. Daar zit hij op de troon.

Hij nam afscheid van zijn leerlingen.

En weet je hoe hij dat deed?

Met een zegen.

Hij keerde zijn handen naar hen toe en zegende hen.

En Hij beloofde: ik ben met jullie, elke dag. En op een dag kom ik terug.

Preek

Inl. Jezus neemt afscheid.

En "afcheid nemen is een beetje sterven", zeggen de fransen. Partir c'est mourir un peu.

Zo moeten de discipelen dat gevoeld hebben.

Ze hebben zoveel met Jezus meegemaakt. Hoge bergen, diepe dalen. Geschokt, verrast.

En nu gaat Jezus naar de hemel en laat hen achter.

Afscheid.

En daarbij: Jezus laat hen achter met een veel te grote opdracht. Zij moeten heel de wereld gaan vertellen over Koning Jezus. Een wereld zonder satelliet-TV, zonder mobieltjes en internet.

Hoe moeten ze dat doen?

En hoe moeten ze dat doen zonder Jezus zelf?

Zonder de Koning.

Als Jezus nog op aarde was, was dat een stuk makkelijker geweest. als je dan een vriend had, die op zoek was of waar je mee sprak over God en waarheid, ja, dan kon je die nog eens meenemen naar Jeruzalem. Naar het paleis van Koning Jezus. Dan kon je zeggen: "Kijk, dit is 'm!'".

Maar nu is Jezus in de hemel.

Onbereikbaar ver.

Ja, en dan moeten die discipelen ook nog eens een gebroken wereld in. Vol ziekte. Pijn. Oorlogen.

En je voelt de vragen al komen: als Jezus Koning is, waarom krijgt dat kind dan kanker? Waarom stierf mijn moeder zo jong? Wat is de zin van mijn bestaan? Bestaat God eigenlijk wel?

En in onze tijd: 'Waarom heeft Jezus die aanslag in Manchester dan niet voorkomen? Hij is toch koning?'.

En daar sta je dan.

Het afscheid lijkt een kloof. Jezus ver weg.

Hemelvaartsdag is een feestdag.

Maar wel een lastig feest: hoe kun je nu feest vieren bij een afscheid?

Dat doe je alleen, als er iemand afscheid neemt, waar je een hekel aan hebt.

Die lastige collega, die met pensioen gaat.

Dat zeg je natuurlijk niet, maar diep van binnen vier je een klein feestje als hij vertrekt.

Maar, wij hebben geen hekel aan Jezus. Integendeel. Hij is onze verlosser. Onze held. Net als Maria van Magdala zou je je aan hem vast willen klampen.

Lastig feest.

Tegelijk een heel belangrijk feest.

Want we leven in een gesecculariseerde samenleving.

Een moeilijk woord.

Het wil zeggen, dat veel mensen de wereld ervaren, als het enige wat er is.

Alleen maar materie. Moleculen.

Een hemel, God, engelen, dat leeft allemaal niet meer in onze cultuur.

Prediker zegt het zo: er is alleen nog maar leven onder de zon. En liefst in de zon.

Verder niet.

Juist dit feest laat ons zien, dat er meer is. Een hemel, God, leven na dit leven, oordeel, Jezus die terug komt. Een nieuwe aarde.

Dit feest houdt ons scherp: waar leef je voor?

Een heel belangrijk feest.

In Markus 16, als Jezus afscheid neemt, dan zie je al deze lijnen samenkomen.

Want Hij gaat wel weg.

Maar Hij blijft tegelijk heel dichtbij.

Wij denken vaak, dat de hemel heel ver weg is. Nog verder dan de blauwe luchten. Lichtjaren.

Maar, de hemel is niet ver. De hemel is anders. Een andere, diepere werkelijkheid.

Zoals leven op het land anders is dan leven in het water.

Als je bij een vijver staat, kan je goudvis zó dichtbij komen, dat je hem zou kunnen pakken als je snel bent. Tegelijk is de afstand enorm: die vis kan niet op het land leven.

De hemel is niet ver. De hemel is anders.

Vandaar dat engelen zo maar kunnen verschijnen.

Ze stappen zo uit de veelkleurige werkelijkheid van God onze werkelijkheid binnen. Zoals Jezus bij zijn hemelvaart niet eerst een ruimtereis van eeuwen hoeft te maken, maar zo de hemel binnen gaat.

Jezus is niet ver weg.

Dat zie je ook aan de woorden bij Markus.

Daar staat, dat Jezus opgenomen wordt in de hemel en dat Hij plaats neemt aan de rechterhand van God. Aan de rechterhand van God.

Die rechterhand zijn we in de Bijbel al vaker tegengekomen.

Je kunt zeggen, dat die plek, zo aan de rechterhand van God, een ereplaats is. Jezus zit na al het lijden, na alle vernederingen, op de mooiste plek in het heelal. Aan de rechterhand van God in de hemel. Hij is Koning in ons universum.

Maar er is nog iets: de rechterhand van God wordt vaak beschreven als de machtige rechterhand. De rechterhand die verslaat.

De rechterhand waarmee de HERE de machtige Farao en zijn leger met grote overmacht versloeg.

Die rechterhand.

De verheven rechterhand, waarmee hij zijn haters terugwijst en tot zwijgen bracht. Een hand vol overwinning en glorie.

Die rechterhand.

Zijn sterke rechterhand, waarmee hij de hemelen heeft uitgebreid.

Maar ook de machtige rechterhand, die mij vasthoudt en beschermt. Die mij vastgrijpt als ik dreig te verdrinken in de donkere golven van dit bestaan.

Die rechterhand.

Jezus zit aan die rechterhand van God in de hemel.

Dat geeft aan Jezus' macht kosmische afmetingen.

Hij zit niet op een troontje in een zaaltje in het paleis op de Dam.

Hij is geen aardige burgemeester in een dorp in Drenthe.

Hij zit op de troon in de hemel. De hemel van God waar tienduizenden engelen voor hem klaar staan.

Machtige geesten, die hem toezingen. Zoals eens in de kerstnacht. Die voor hem strijden en de god van deze eeuw voorgoed zal verslaan.

Hij is Koning in de hemel.

De hemel die alles wat bestaat omsluit. Een werkelijkheid, die ver boven onze werkelijkheid uitgaat in dimensies en mogelijkheden.

Die rechterhand.

En vanuit die hemel is nu bezig om alles te vervullen. Al zijn beloften. Al zijn kinderen.

Door zijn liefde voor jou komt die rechterhand ook diep jouw leven binnen. Niet om je te vernederen, maar om je te beschermen. Om je vast te houden. Om je te troosten. Om je erdoor heen te halen.

Psalm 139 zegt dat zo mooi.

Daar schrijft David: "U omsluit mij van achteren en van voren, u legt uw hand op mij". Dia.

Ook als je voor hem zou willen wegvlugten, "al ging ik wonen voorbij de verste zee, ook daar zou uw hand mij leiden, zou uw rechterhand mij vasthouden".

Jezus zit aan de rechterhand van God.

Wat betekent dit concreet? Wat merk je van de macht van Jezus?

Ja, wat mag je merken? Wat belooft Jezus?

Heeft hij beloofd, dat er direct een vrederijk zou komen? Het vrederijk van David?

Heeft hij beloofd, dat alle kwaad en ziekte en pijn voorgoed voorbij zou zijn?

Wat mogen we merken van de macht van Jezus?

Dat is een belangrijke vraag.

Want de leerlingen dachten na de opstanding dat Jezus naar Jeruzalem zou gaan. Dat Hij op de troon van David zou gaan zitten en het koninkrijk van Israel zou herstellen.

Zo vragen ze dat ook aan hem: "Heer, gaat u dan binnen afzienbare tijd het koninkrijk over Israel herstellen?".

Dát was de verwachting van de joden toen.

Als de Messias komt, dan komt de vrede terug. De shaloom. Het grote vrederijk.

Het Oude Testament is er vol van.

Misschien kent u het verhaal over die twee joden, die daarover met elkaar spreken.

De een zit op zijn studeerkamer. Te lezen in de Thora.

Dan komt zijn vriend enthousiast binnen en roept heel blij: "Ik heb de Messias gevonden! Het is Jezus uit Nazareth! Hij is onze verlosser en zit op de troon!".

Daarop staat die ander man op uit zijn stoel, legt zijn boek op zijn bureau en doet het raam van zijn studeerkamer wijd open en kijkt rond.

Dan zegt hij: "Waar is hij dan? En waar is de shalom? Ik zie nog steeds oorlogen, haat, ziekte en honger? Waar is hij dan?".

En hij doet het raam dicht, pakt zijn boek op en leest verder in de Thora.

Waar is dat vrederijk?

Wat heeft Jezus daarover gezegd?

Dat kun je onder andere lezen in Matheus 24. Daar vertelt Jezus over de tijd, die komen gaat.

En dat is nog geen tijd van shalom. Nog niet.

Hij vertelt dan over de verwoesting van Jeruzalem. De verwoesting zelfs van de tempel, waar de joden zo trots op waren.

Hij vertelt over tijden van oorlogen, koninkrijk staat tegenover koninkrijk. Hij vertelt over aardbevingen en honger. Over vervolgingen. Over valse profeten en valse messiassen, die grote tekenen en wonderen zullen verrichten. Zelfs komt er een tijd, dat de zon verduisterd wordt en de maan geen licht meer geeft en sterren uit de hemel zullen vallen.

Pas dan zal het teken van de Mensenzoon, van de Messias, aan de hemel zichtbaar worden. Mensen zullen hem zien komen op de wolken van de hemel, zegt Jezus, bekleed met grote macht en luister.

Hij zal zijn engelen uitzenden, die onder glorieus bazuingeschal al Gods kinderen bij elkaar zal verzamelen.

En dan komt de shalom.

In die tijd zal het evangelie op de wereld rondgaan. Om mensen te roepen. Om miljoenen uit te nodigen om te buigen voor de Koning. En Jezus zal dat evangelie bevestigen door de tekenen, die hij beloofde. De leerlingen zullen zieken genezen, bezetenen bevrijden van het kwaad dat hen bezet, slangen zullen ze oppakken en niet sterven, in vreemde talen spreken.

Tekenen, die Jezus zelf al deed.

Tekenen, die taalbarrières doorbreken en culturen ontmaskeren.

Tekenen, die iets laten zien van Jezus' vrederijk.

Dát mogen we in onze tijd merken van de macht van Jezus.

Het evangelie gaat de wereld over en vraagt geloof in de harten van de mensen.

Zijn handen zijn geen slaande handen, maar handen die zegenen.

Hij dwingt geen mensen tot geloof met veel machtsvertoon en geweld.

Maar door zijn Geest.

Zijn Heilige Geest, die mensen tot spreken brengt. Over zijn offer aan het kruis. Over zijn opstanding uit de dood. Over Grote daden van liefde.

Om harten te bereiken.

Want Jezus is Koning. Hij troont in de hemel. Het is meer dan waar. Maar hij wil geen dictator zijn, die mensen dwingt om te buigen. Hij wil een koning zijn, waar mensen uit liefde voor buigen en uit liefde naar luisteren. Hij wil een verbond van trouw en waarheid.

Wat mag je merken van Koning Jezus?

Dat Hij als het Woord waardoor alles is geschapen het leven blijft dragen.

Elke dag die aanbreekt, elke zonsopgang is het teken dat hij regeert.

Je mag het merken aan het woord dat door de wereld gaat. De zending. Het leven van Gods kinderen.

De bijbelvertalingen. De scholen waar mensen worden opgeleid om het evangelie te verkondigen.

Als je dat weet, zie je hem overal om je heen en zie je hem overal aan het werk.

Hij klopt zelfs aan bij jouw eigen hart.

Vandaag weer.

En hij wil dat je opendoet om samen te eten en vooruit te kijken naar de shalom, die hij beloofd heeft.

Alleen: die shalom moet beginnen in je hart.

Amen.